

Молитва Богу

владике Николаја Велимировића

Господе Боже наш, Боже духова и свакога тела, не одвраћај више лице Твоје од нас, но милостиво услиши нас и помилуј. Овде на туђој земљи, као изгнаници и бескућници ми клечимо пред Твојим величанством у које ни анђели и првостворене небеске силе нису у стању да гледају од силног сјаја вечне славе Твоје. Но земља је сва Твоја, па је Твоје и ово место на коме клечимо, тражећи с уздисањем муњеносно лице Твоје и молећи се скрушено: одврати праведни гнев Твој од нас, услиши нас и помилуј!

Туђа земља је најбоља за уздисање за Тобом, робовање је најбоље за покајање, тамница је најбоља богомоља, страдање најкраћи пут к Теби Створитељу Свесилни и Оче наш милостиви. Ти, Свезнајући, све то знаш, па зато си и допустио све ове невоље на нас грешне и прегрешне, да би прошавши кроз шибу, рђаво гвожђе нашег карактера претворио у челик, и угаљ у дијамант.

Нису без Твог допуштења погашена огњишта наша, нити смо ми расејани по туђини, ни допали ропства ни тамнице и љутих невоља, ништа без Твога допуштења, ништа без Твога плана, ништа без Твога свемудра промисла и без Твоје очинске бриге за наше душе. Све си ово Ти допустио да нас снађе од демона и од људи, због неисказаних грехова наших, који су нас одвојили и удаљили од Тебе, да би се научили уздисати за Тобом, да би се покајањем очистили, и да би светим путем журили Теби у загрљај.

Страшан си, Господе, у праведном гњеву Твоме, од кога се васиона потреса као трска од силног ветра, али си и недостижан у милости Твојој. Ништа у очима Твојим није ни сувише велико ни сувише малено, нити се Ти дивиш ономе чему се диве синови човечији, него обараш све који се величају мимо Тебе и насупрот Теби, а подижеш из прашине малене и нејаке који се у Тебе уздају, Твоју величину славе и Твоју славу величају. Малени смо и ми, превелики Боже, не презри нас презрене од свију и не остави нас остављене од људи, но прости, прости, прости, исцели нас, обожи нас, сложи и умножи, да будемо опет Твој народ, као што су били свети оци наши. Не презри нас малене, Ти, који не презиреш ни црва под кором и не одбаци нас грешне као што ниси одбацио покајаног цара Манасију ни разбојника на крсту.

Христе Господе, учитељу, испкупитељу, васкрситељу наш, победниче Сатане и смрти, човекољупче, Ти си Бог свих отаца наших и матера, Бог светог мученика краља Владимира и преподобне матере наше свете Петке, Бог светог Кирила и Методија, Климента и Наума, просветитеља наших, Бог светог оца Прохора, светог Симеона и Саве, светих наших краљева и царева, ктитора и задужбинара, Бог светог Василија Острошког и Јанићија Девичког, Бог миријада мученика Српских са славним кнезом Лазаром и дружином његовом, светим царем Урошем и Ђорђејем златним Златаром Кратовским, Бог преподобних првосвештеника и свештеника, монаха и монахиња, војника и војвода, великих и малих, знатних и незнатних, светих жена и девица, јуноша и младенаца, кроз столећа и столећа, који у Тебе вероваше, Тобом живеше, Теби храмове дизаше, Тебе ради постише и мучише своје душе, за Тебе страдаше и помреше по друмовима и планинама, по тамницама, на бојиштима и мучилиштима, рушени од охолих мучитеља, терани у ланцима и продавани на пазарима као јефтина роба, клани као јагањци, мучени на коцу и конопцу, огњем и мачем истребљивани и гоњени из овога света као неки бесправни уљези, распињани на милионе крстова због Тебе, распетог на Голготи за све људе и народе. Кома дакле да се обратимо, ако не Теби? Ко ће нас разумети, и помоћи ако не Ти, помоћниче и Спаситељу наш?

Господе Христе, Боже отаца наших услиши нас и помилуј по молитви њиховој и Твоје Пресвете Матере. Не тражимо да нам дадеш богатство и славу, нити власт над другим народима, нити освету над непријатељима нашим, него Те молимо, сходно Твојем светом Јеванђељу:

Прво Те молимо, даруј нам крепости и снаге да издржимо сва страшна страдања и да Тебе не издамо и о Тебе се не огрешимо; Друго Те молимо, даруј нам велику ширину срца и светост ума, да можемо простити мучитељима нашим и поновити Твоје речи: Оче опрости им, јер не знају шта раде!

Најзад Ти се молимо: упокој и прослави наше родитеље и сроднике и миле пријатеље, пострадале у овом времену у Твојој борби, Господе Христе, против антихриста; даруј им одговор и светлост и радост у рају, где се веселе сви праведници и угодници Твоји, наслађујући се гледањем лица Твога и да заједно са анђелским војскама непрестано певају славопој Теби и Оцу Твојем и Духу Светоме, Тројици јединосушној и неразделној кличући:

Свјат, свјат, свјат Господ Саваот, пуно је небо и земља славе Твоје. Амин!

*Написао: владика Николај Велимировић, у Бечу 4. фебруара 1945. године
Извор: "Молитве у сенци немачких бајонета"*